

HÉTHA VAS ÜZENETE

Tévesen írták, hogy a székelység eredetéről szól. Az is van benne, de az egységes magyar nép arca fénylik fel benne. Jelképe a szabadságnak: Erdély. Amikor Erdély történelmébe lapozunk, vagy csak beszélünk róla, nemzetünk sorsát érintjük vele. Ami Erdéllyel történt és történik, jelképe a magyar sorsnak: vannak győzelmei és vereségei, de akármilyen csapás érte, mindig talált kiutat a fennmaradáshoz. Lelkére, hitére hallgatott, és feje fölött szótt összeesküvések közt talált kibúvót. Ezt teszik mindenütt az államalapító nemzetek, és csak azok maradnak fenn, akik nem felejtik el történelmüket, hisznek hőseiknek.

Miért foglalkozom a múlttal? Mert eltávolodtunk önmagunktól. Le akarnak erről beszélni, de érezzük a hamis ideológia nemzet megsemmisítő szándékát. „A múlt nem a hátunk mögött van, hanem a talpunk alatt, azon állunk.” Mondta Illyés Gyula.

**Az arctalan világ ellen szól.
Legyen újra arca az embernek.
Nyerje vissza, amit elvettek tőle.
Az emberi arc legyen leolvasható,
világosan értsen a másik ember is belőle. Tudja, kivel beszél.
Ellenség-e vagy barát?
Legyen hazája az embernek,
találjon otthonára, ne a végső
nyughely legyen az örök haza.
Legyen hazája, amelyet magának
épít, lelkének is lakása, otthona.**

Egész életünk otthonkeresés, végre találjuk meg az elvesztett hazát. Hányszor lerombolták már Magyarországot, de mindig újjáépítettük.

Az elődök is mi voltunk, mert velünk élnek hőseink.

A léleknek nincsenek határai, nem egyeznek meg az országhatárokkal, mert az emberiség egy és oszthatatlan lélekben. Azonos lélek élte csak más színű bőrben és vallásokban. Egyetlen erkölcsi törvény szabályozza az életet, csak ezt eltorzítják.

Mi hozzunk törvényeket a szakrális eredetű isteni üzenetből, amit minden nép érez lelke mélyén. Fogalmazza meg saját magát a nép. Emberi jog.

A törvény legyen gyémánt, ne üveg.

Nem tesszük le a fegyvert, önvédelemhez jogunk van.

Befogadunk másokat, és minden uralmi diktátum helyett önmaguktól veszük át törvényeinket, mert ebben látják boldogulásuk zálogát. Átveszik, mert ami nekünk jó, jó nekik is nemzeti fennmaradásuk érdekében. Nem véletlen, hogy Európában először Erdélyben mondták ki a vallásszabadságot, tárgyilagosabban, hogy ne sértsük a nagyok nemzeti érzékenységét, a különböző vallások közötti egyenjogúságot és az irántuk kötelező türelmi rendelkezést, amelyet az Erdélyi Országgyűlés Tordán mondott ki 1568-ban.

Erdélyben Kr.e. 6000 körül élhettek magyarul beszélő népek, ezt bizonyítják a krónikák, amelyek a magyarság eredetét visszavezetik a zsidó mítoszok világába. Itt lehetett az a kezdeti őshaza, amelyet aranykornak írnak le. Hunor és Magor Ménrót fiai szintén a csiszolt kőkorszak és a bronzkor idejére vezetnek vissza.

Többször is vissza kellett foglalnia ezen nép saját hazáját. És meg is tette. Csak kivárta a megfelelő időt, amikor csekély erővel is győzött ellenfelei felett, de sohasem semmisítette meg őket, hogy fel ne tudnának újból emelkedni. Ugyanis, ők ezt már átérték, és esélyt adtak más népeknek is a feltámadásra.

Esélyt adunk az újrakezdéshez a legyőzötteknek is. Nekünk nem akartak adni.

Amikor már tudjuk, hogy bajban vagyunk, akkor megtaláljuk az orvoslás útját is.

A székelység megmaradásának politikai titka a megosztott hatalom fenntartása az ősi hun törzsi önkormányzatoktól, a nemek és ágak politikai függetlenségén át, a katonai demokrácia, a határörvidéki kiváltság-jogok, a lakóközösségek, közbirtokosság saját maguk által és maguk számára fogalmazott törvények betartásával és

betartatásával. Saját törvényeik szerint ítélkeztek az idegenek fölött is, mert őket is egyenjogú embernek tartották, ha földjükre lépett.

A megosztott hatalom hierarchiája jól érvényesül a rabonbán-rendszerben.

A rabonbán-hatalom szakrális papfejedelmi jogkör.

A főhatalom a főrabonbán kezében, amelynek ellenőrző jogköre van, ítélete csak vélemény, azt el kell fogadnia a nemzetgyűlésnek.

A főrabonbán (Zándírhám) papfejedelem, aki az égi származású törvények őre. Ő nem isten, de isteni az, amit képvisel. Így tudja és hiszi népe is.

A nagyrabonbánok a 6 nem (nemzetség) élén álló papfejedelmi méltóságok.

A harkászok világi bírák a nagyrabonbánok mellett, és alájuk tartoznak a kisrabonbánok.

A nagy-gyulák a 6 (+1) nem élén álló katonai vezérek, katonai döntéseikben függetlenek a nagyrabonbánoktól, nem szólnak bele a papfejedelmi ügyekbe, de azok érdekében cselekednek, csak a főrabonbánnak tartoznak felelősséggel.

A kisgyulák a nagy-gyulák alárendelt katonai alvezérei, akik csak a nagy-gyulának és főrabonbánnak tartoznak felelősséggel. Még a budavári főharkász sem szólhat bele cselekedeteibe.

A várnagyok, kapitányok a kisgyulák alárendeltjei.

A nagy-gyulák testülete élén egy fő nagy-gyula áll, akit a főrabonbán nevez ki. Ő

a legfőbb hadvezér, de a hadúr mindig a főrabonbán. Benne teljesül a rabonbáni hatalom minden etikai követelménye. Egyedül ő felelős népe boldogulásáért.

A magyarságtól idegen és legtöbbször magyargyűlölő tudósok írtak nekünk történelmet, letagadva és elhallgatva eredetünk, létezésünk történeti valóságát. Azt szerették hangsúlyozni, hogy a múlt homályába vész eredetünk. Ma egymás után jelennek német, olasz, orosz, angol tudósok könyvei a magyarok igaz eredetéről és rokonságáról. Ma fedezzük fel újra önmagunkat.

Pedig csak hallgatnunk kellett volna népköltészetünkre, mint Arany János tette, és akkor nemcsak Buda halála jutna eszünkbe, hanem igen sok eredetmondán alapuló történet ősi múltunkból, hogy ma egészen máshol és másképpen lennénk helyünkön ebben a világban: olyan szerepkörben, amely igaz történelmi létezésünk jogán megillet.

Ezért hallgattam a létező népmondákra, néha az ősi kőkorszakba visszavezető eredetmondákra, amelyekben ugyanaz a lelkeség világolt, amelyet a székely nép mélyen rejtőző tudatából ma is felragyognak egy-egy szép mondásban, szólásban vagy történetben.

Vallomás, imádság, és nosztalgia ez a regény egy olyan világ utáni vágy, amelyben a kozmikus rend uralkodik az emberiség javára, és benne egy kicsiny nép is nagyok érzi magát. Mert nagy dolgot cselekedett, hogy ilyen legyen ez a világ.

Gál Elemér

